

2. Anmodningen skal foruden en kort angivelse af stridens genstand indeholde en opfordring til nævnet om at træffe alle foranstaltninger, som er egnede til at hidføre et forlig.

3. Hvis anmodningen udgår alene fra en af parterne, skal den af samme ufortøvet meddeles den anden part.

Artikel 8.

1. Indenfor en frist af femten dage at regne fra den dag, da en af parterne har forelagt en tvistighed for et stående forligsnævn, skal hver af parterne ved behandlingen af denne tvist kunne ombytte sit nævnsmedlem med en person, som har særlig sagkundskab i det foreliggende spørgsmål.

2. Den part, der benytter sig af denne ret, skal uopholdelig gøre den anden part bekendt hermed; denne skal i så fald have ret til indenfor en frist af femten dage at regne fra dagen, på hvilken underretningen er modtaget, at handle på samme måde.

Artikel 9.

1. Forligsnævnet skal i mangel af anden overenskomst mellem parterne træde sammen ved De Forenede Nationers sæde eller på ethvert andet sted, som bestemmes af formanden.

2. Nævnet kan til enhver tid anmode De Forenede Nationers generalsekretær om at yde det sin bistand.

Artikel 10.

Forligsnævnets virksomhed skal kun foregå offentligt, såfremt nævnet beslutter dette med parternes samtykke.

Artikel 11.

1. I mangel af anden aftale mellem parterne, fastsætter forligsnævnet selv den behandlingsmåde, der skal anvendes, og som i alle tilfælde skal være kontradiktorisk. Med hensyn til undersøgelser skal nævnet, hvis det ikke enstemmigt træffer anden beslutning, følge forskrifterne i III. afdeling i Haagerkonventionen af 18. oktober 1907 om fredelig bilæggelse af mellemfolkelige stridigheder.

2. Parterne møder for forligsnævnet ved forhandlere, hvis opgave det er at tjene som mellemlid mellem dem og nævnet; parterne kan endvidere lade sig bistå af rådgivere og sagkyndige, som udnævnes af dem i denne anledning, og forlange afhøring af alle personer, hvis vidnesbyrd forekommer dem nyttigt.